

No els deixem sols

PERE LLADÓ

Durant molts anys, en Pedro Morón va ser l'editor de Lloret Gaceta. Fins i tot fou un dels responsables de la UCD al municipi en aquells ja llunyans finals dels anys setanta. Mentre ell es dedicava a la premsa i a la política, la seva muller -la Rosa- es guanyava la vida amb el turisme amb un xiringuito a la platja. En Pedro fou un dels primers que em parlà de Lloret de Mar i els seus encants. Més tard ja vaig tenir l'oportunitat de conèixer en Joan Domènech, en Jordi Martínez, en Josep Sala i molts altres prohoms que han treballat i treballen per tal que el municipi costaner sigui conegut per la seva història, cultura, paisatge o gastronomia. Fa uns dies, un altre lloretenc de soca-rrel, en Sebastià Rusalleda, es casava als Jardins de Santa Clotilde. Allí, entusiasmat, en Xavier Crespo explicava als convidats amb pèls i senyals tots els esforços que havia fet la vila amb l'objectiu que aquell meravellós indret fos públic. La festa d'en Tià i la Manuela va continuar a l'ermita de Santa Cristina i tot cantant els goigs a la patrona, hom s'adonava fàcilment de l'orgull de tots aquells que viuen a Lloret i senten el poble com un bocí de la seva pròpia pell.

La propassada setmana tots els mitjans de comunicació es van fer ressò dels aldarulls nocturns provocats pels consumidors del turisme de borratxera. Malauradament, la imatge de Lloret va restar molt lesionada i molt allunyada d'aquella per la qual lluiten els Domènech, Martínez, Sala, Crespo o l'actual batlle, Romà Codina. Ara, però, arriba l'hora de prendre mesures dràstiques des del consistori. I fer-ho sense por, si de debò la ciutat vol consolidar-se com una marca turística potent. Malgrat allò que es pugui dir des d'alguna patronal d'oci, cal clausurar les discoteques, bars o establiments que no compleixin la normativa vigent.

Prou ja d'incitar a beure alcohol sense contemplacions, de promocionar la prostitució al carrer o fer de les vacances el paradís del sexe. Caldren esforços i donar moltes explicacions des de les administracions. Però Ajuntament i Generalitat han de vetllar conjuntament per tal de mantenir l'ordre públic de dia i de nit.

Lloret té molts recursos i pot ser un referent com a turisme familiar o esportiu. Gaudeix d'hotelers i locals de prestigi i d'una societat civil activa i compromesa amb el futur d'un territori en què el 85% de la seva gent viu dels forasters.

Incidents com els viscuts al centre de la població no poden tornar a produir-se, però és necessària la col·laboració de tots i tothom, tant de dintre com de fora de Lloret. Les crítiques sempre són fàcils i els remeis -quan es fa d'observador no compromès- també. Però, si us plau, no els deixem sols. Aquest turisme massiu de low cost -tot inclòs per 30 euros- pot tenir present, però no futur, per la qual cosa els sacrificis seran imprescindibles, malgrat que avui a causa de la crisi possiblement no sigui el millor moment. Les circumstàncies obliguen, malgrat tot.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/08/16/deixem/508433.html?utm_source=rss